

Dio političkog spektra koji se nazivam suverenistima ili, blago rečeno patriotima, pokrenuli su prikupljanje potpisa za referendum kako bi se građani izjasnili da li su za kunu ili euro? Kao što je rekao slavni Voltaire (parafraziram) – gospodine ja ću život dati da iznesete svoje stavove iako se s njima uopće ne slažem.

Referendum je snažna poluga uspostave i razvoja demokracije. Demokratske i učinkovite zemlje, koje zadovoljavaju današnje kriterije suverenizma, snažno podržavaju institut referenduma. Švicarska je, po mojem skromnom mišljenju, najdemokratskija zemlja na svijetu. U Švicarskoj referendum je bitni dio javnog života švicarskih građana. Postoje pravila igre i svi građani ili samo jedan zainteresirani dio mogu pokrenuti pitanja koja, po njihovom mišljenju, zahtijevaju izjašnjavanje građana. U Švedskoj je održan referendum i građani su odbili uvesti euro.

Na žalost u Lijepoj Našoj političari bježe od referenduma kao vrag od tamjana. Zašto je tome tako? Razlog je jednostavan. Institut referenduma pretpostavlja jasna pravila političke igre, s jedne strane, i, s druge strane, spremnost politike da služi narodu. Predstavnička demokracija može mutirati u demokraciju u formu koja nema sadržaja. Otprilike takva je demokracija u Lijepoj Našoj. Umjesto da hrvatski građani aktivno sudjeluju u donošenju i provođenju pravila igre, oni su političari jedino potrebni da u vrijeme izbora zaokruže svoje favorite iako, kako sada stoje stvari, za to, kako nas uči povijest, nemaju nikakvih stvarnih razloga. Narodski kazano: glasačima ostaje da sude i donose odluke za koga će glasati po obećanjima jer su sve vlade do današnjeg dana u većoj ili manjoj mjeri iznevjerile birače. Otuda glasanje protiv umjesto glasanja za. Izbor gradonačelnika grada Zagreb izvrstan je primjer. Toliko referenduma. Dakle, podržavam svaku inicijativu da se građani svojim izjašnjavanjem, o bilo kojem pitanju koje ne dovode u pitanje slobode i demokratske standarde drugih građana, odgovorno uključe u oblikovanje cjelokupnog društvenog sustava Lijepe Naše.

Što se tiče odgovora na pitanje da li kuna ili euro ja se određujem za euro kao što je to u više navrata obrazloženo na ovim stranicama, odnosno javnim nastupima. Razlog prikupljanja potpisa za referendum nije pitanje već politička igra kako bi političari, koji se nazivaju suverenistima, dobili dodatni dio javnog prostora i tako prezentirali svoje politička i ideološka načela.

Retorika s kojom Vlada premijera Andreja Plenkovića zagovara uvođenje eura u osnovi je ista retorici koju prezentiraju javnosti zagovaratelji kune. Niti jedna strana nije dala uvjerljive argumenta kako za tako i protiv uvođenja eura. Argumenti koji opravdavaju zamjenu kune

eurom su jasni. Kuna nema funkcije nacionalne valute. Zapravo je kuna maneken koji više šteti nego koristi. Treba shvatiti i razumjeti, kakio kaže naš premijer andrej Plenković, kako smo dio europskog gospodarstva koje djeluje na jedinstvenom tržištu. Što više harmonizacija ekonomske politike nije budućnost. Ona je prisutna. Tako na razini EU imamo regulaciju bankarskog sustava i monetarne politike putem ECB. U prošloj krizi niti jedna zemlja članica nije provodila keynesijansku politiku koju danas sve zemlje članice provode Â zahvaljujući odlukama iz Bruxellesa. Hrvatska bilježi kronični i zabrinjavajući deficit robne razmjene s inozemstvom i to bi mogao biti argument da se odustane od zamjene kune eurom. Međutim, bilo bi dobro da se javi pojedinac, ili politička opcija svejedno, koji bi danas u postojećem stupnju eurizacije hrvatskog gospodarstva pokrenuo proces deprecijacije kune. Kada čujem argumenta kako je to izvedivo i dobro za hrvatsko gospodarstvo osobno ću glasati protiv uvođenja eura.